

นิราศนรินทร์คำโคลง

โคลง บทที่ ๑๑๘:

ถึงตระนาวตระหน้าข้า สงสาร อรเออย
จรศึกโศกมานาน เน้นข้า
เดินดงท่งทางละหาน หิมเวศ
สารสั่งทุกหย่อมหญ้า ย่านน้ำลานาง

ถอดคำประพันธ์:

เดินทางมาถึงตระนาวศรีความโศกเศร้าก็กระหน้าข้าเต็มเข้ามาความโศกเศร้าที่จากนางาไม่ว่า
จะเดินผ่านท่งนา ป่า ท้องน้ำ หรือสถานที่ใดไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ
ก็สามารถส่งความไปถึงน้ำได้ตลอด

คำศัพท์:

ตระนาว ชื่อเมือง น่าจะหมายถึง ตระนาวศรี
ตระหน้า คือกระหน้า หมายความว่าข้าเต็ม
ท่ง คือ ท่ง
ละหาน ห้วงน้ำ
หิมเวศ คือ หิมพานต์ เป็นชื่อป่าที่เชิงเขาพระสุเมรุ ในที่นี้หมายถึงป่าทั่วไป